

Arrest

nr. 322 628 van 27 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louizalaan 54/3e verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat E. VAN DER HAERT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2000.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 25 juni 2021. Op 28 juni 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 5 september 2023 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 25 januari 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Isaaq-clan, subclan Habar Jaqalo. U bent geboren in 2000 in Gar Adag, gelegen in het gelijknamige district in de provincie Sanaag in Somaliland, waar u tot aan uw vertrek naar Qoryooley in 2018 verbleef.

Het huwelijk tussen uw vader en moeder zorgde voor strubbelingen binnen uw familie. Uw vader behoort namelijk tot de meerderheidsclan Isaaq, terwijl uw moeder tot de minderheidsgroep Gaboye behoort. Na het overlijden van uw vader in 2018 dreigden de ouders van uw vader de kinderen van uw moeder af te nemen. De daaropvolgende dag is uw gezin gevlucht naar de familie van uw moeder in Qoryooley, in de provincie Lower Shabelle in Zuid-Somalië. Tijdens uw verblijf in Qoryooley ging u naar de koranschool. Na ongeveer twee jaar en zes maanden werden u en enkele andere meisjes door twee mannen benaderd. Zij vroegen jullie aan te sluiten bij de terreurorganisatie Al-Shabaab en vertelden dat jullie zouden worden uitgehuwelijkt. De daaropvolgende dag kwamen er drie leden van Al-Shabaab naar uw huis om over het gedwongen huwelijk te spreken. Uw oom aan moederszijde vertelde hen dat u drie dagen buiten de stad verbleef, waarop de leden van de terreurorganisatie besloten om drie dagen later terug te keren. Er werd besloten om met het hele gezin terug te keren naar Gar Adag. Uw moeder werd immers een tweetal weken voor uw problemen met Al-Shabaab door uw oom opgebeld met de boodschap dat uw grootvader kwam te overlijden. U, uw broer en uw zus zouden vee erven. Twee dagen na uw vertrek uit Qoryooley werd uw oom aan moederszijde door Al-Shabaab gedood. Ongeveer twee weken na uw aankomst in Gar Adag vertelde uw oom aan vaderszijde dat u aan [M.O.] werd beloofd en er geen erfenis zou worden verdeeld. Uw moeder protesteerde, maar uw oom stelde dat hij verantwoordelijk was voor uw gezin. De daaropvolgende dag kwam een religieuze man samen met [M.O.]. U weigerde met hem te trouwen, waarop de man boos werd. De religieuze man ging vervolgens weg omdat beide personen dienen in te stemmen met het huwelijk. Daaropvolgend werd u door uw oom aan vaderszijde in zijn huis opgesloten. Vier dagen later vertelde uw oom aan vaderszijde dat hij dit huwelijk had geregeld en u met de man diende te trouwen. U zou worden gedood indien u trachtte weg te lopen. Drie dagen later heeft u de tienjarige dochter van uw oom aan vaderszijde overtuigd om 's nachts uw deur open te maken. Uw nicht bracht ook uw moeder op de hoogte van de aanstaande ontsnapping, zodat zij zich kon voorbereiden. Tijdens het Isha-gebed kon u vervolgens naar uw moeder vluchten, die u op haar beurt bij een vriendin onderbracht. Vervolgens bent u de daaropvolgende ochtend naar Ethiopië gevlucht.

U vertrok op 20 juni 2020 per auto vanuit Somalië naar Ethiopië, waar u dezelfde dag aankwam. U reisde vervolgens op 21 juli 2020 met het vliegtuig naar Turkije. Daaropvolgend vertrok u op 25 juni 2021 vanuit Turkije naar België. U kwam op 25 juni 2021 aan in België, alwaar u op 28 juni 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

U legt een medisch attest aangaande vrouwelijke genitale verminking (type 1) neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat uw algemene geloofwaardigheid is aangetast door uw verklaringen over uw leeftijd. Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 28 juni 2021 stelde u immers te zijn geboren op 17 mei 2004 en minderjarig te zijn (Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling, p. 1). Aan deze verklaring kan echter geen geloof worden gehecht, want na medisch onderzoek werd uw geboorteejaar aangepast naar 1 januari 2000. In de bijgevoegde beslissing van de Dienst Voogdij van 15 juli 2021 staat dat u de dag van het medisch onderzoek op 14 juli 2021 ouder was dan 18 jaar, vermoedelijk 22,6 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar. Dat u ten onrechte beweert minderjarig te zijn, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Uw algemene geloofwaardigheid wordt verder op fundamentele wijze ondergraven door uw verklaringen betreffende de clanaffiliatie van uw moeder. Zo legt u onder meer tegenstrijdige verklaringen af over het clanbehoren van uw moeder. Bij de DVZ verklaart u namelijk dat uw moeder tot de Madhiban-clan behoort (verklaring DVZ, punt 6e). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS laat u initieel eveneens uitschijnen dat uw moeder tot de Madhiban-clan behoort. U verklaart namelijk dat uw moeder en haar

vriendin tot dezelfde clan behoren en deze vriendin Madhiban is (CGVS, p. 8). U vervolgens gevraagd naar de clan van uw moeder, stelt u dat zij tot de Gaboye behoort (CGVS, p. 9-10). Gezegd dat u eerder zei dat de vriendin van uw moeder tot dezelfde clan als uw moeder behoort en deze vriendin tot de Madhiban behoort, antwoordt u dat zij in het algemeen tot dezelfde clan behoren, maar tot verschillende subclans (CGVS, p. 10). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud wordt geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen bij de DVZ, herhaalt u eenvoudigweg dat uw moeder tot de Gaboye behoort (CGVS, p. 11). Het louter herhalen van uw laatste verklaring doet geen enkele afbreuk aan voornoemde tegenstrijdigheid. Dat u niet in staat blijkt eenduidige verklaringen af te leggen met betrekking tot het clanbehoren van uw moeder ondermijnt de geloofwaardigheid van haar clanaffiliatie.

De geloofwaardigheid van de clanaffiliatie van uw moeder wordt verder ernstig aangetast door een groot gebrek aan kennis over minderheidsgroepen in Somalië. Zo stelt u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat de Gaboye en de Madhiban beiden een minderheidsgroep zijn, maar niet tot dezelfde clan behoren (CGVS, p. 10). Gevraagd wat het verschil tussen beide clans is, stelt u verkeerdelijk dat dit twee afzonderlijke clans zijn (CGVS, p. 11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat de Gaboye een beroepskaste is dat waartoe (minstens) twee minderheidsgroepen worden gerekend: de Madhiban en de Muse Diriye (zie administratief dossier). Het is allerminst aannemelijk dat u over deze structuur niet op de hoogte zou zijn.

De levensomstandigheden van uw familieleden in Qoryooley doen verder twijfels rijzen bij de door u beweerde clanaffiliatie van uw moeder. U verklaart namelijk dat de broer en zus van uw moeder, beiden behorende tot de Gaboye, elk een (groot) landbouwveld in hun bezit hebben te Qoryooley. Uw tante zou bovendien een groentewinkel uitbaten (CGVS, p. 14). Later past u uw verklaringen aan en stelt dat niet uw tante, maar haar man de landbouwgrond bezit (CGVS, p. 15). Uit bronnen ter beschikking van het CGVS blijkt echter dat het bezitten van land voor een minderheidsgroep traditioneel verboden is, alsook het houden van vee en het deelnemen aan het lokale bedrijfsleven. Een andere bron stelt dan weer dat het bezitten van land niet per se verboden is, maar er wel vaak grondconflicten plaatsvinden waarbij de minderheidsgroepen uiteindelijk aan het kortste eind trekken (zie administratief dossier). Uw verklaringen over uw familieleden in Qoryooley vallen dan ook moeilijk te rijmen met de beschikbare informatie hieromtrent. Evenmin liggen de werkzaamheden van uw familieleden in Qoryooley in lijn met de informatie waarover het CGVS beschikt aangaande het werk van de Gaboye. Personen behorende tot de Gaboye zijn, zoals u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS zelf aanhaalde, voornamelijk jagers en schoenmakers (zie administratief dossier; CGVS, p. 11). U hiermee geconfronteerd, antwoordt u vaagweg dat niet iedereen landbouwgronden heeft, maar sommigen wel (CGVS, p. 15). Op basis van bovenstaande bevindingen wordt de geloofwaardigheid van de clanaffiliatie van uw moeder niet aannemelijk bevonden. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen dan ook ernstig aan, gezien het clanbehoren van uw moeder een fundamenteel element uitmaakt in uw relaas. De clanaffiliatie van uw moeder ligt namelijk aan de basis van de strubbelingen tussen uw familieleden aan vaderszijde en uw moeder, alsook aan het vertrek van uw gezin uit Gar Adag naar Qoryooley en de hieruit voortvloeiende problemen.

Uw verklaringen over de stad Qoryooley ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verblijf ginds. Ten eerste merkt het CGVS op dat u uw verklaringen over de duur van uw verblijf in Qoryooley aanpast. Waar u bij de DVZ verklaart een jaar en enkele maanden in Qoryooley te hebben gewoond, merkt u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS reeds op dat u een fout in het DVZ-verslag heeft vastgesteld aangaande de duur van uw verblijf in Qoryooley. U verklaart namelijk twee jaar en zes maanden in Qoryooley te hebben verbleven (verklaring DVZ, punt 10; CGVS, p. 5). Ten tweede blijkt uw kennis over de stad Qoryooley te beperkt voor iemand die er beweert meer dan twee jaar te hebben doorgebracht. U blijkt wel nog op de hoogte over de aanwezigheid van AMISOM-soldaten in Qoryooley. Echter, wanneer u wordt gevraagd naar de nationaliteit van de soldaten van AMISOM, zegt u verkeerdelijk dat u denkt dat deze soldaten de Keniaanse nationaliteit hebben (CGVS, p. 19-20).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt namelijk dat de AMISOM-soldaten in Qoryooley de Oegandese nationaliteit bezitten (zie administratief dossier). U blijkt eveneens onwetend over het gegeven dat de Garre-clan de oorspronkelijke clan van Qoryooley is. U blijkt zelfs niet in staat de clan Garre op te werpen als aanwezige clan in de stad Qoryooley (CGVS, p. 20; administratief dossier). Men zou van iemand die naar Qoryooley is verhuisd en er meer dan twee jaar heeft gewoond een bepaalde mate van nieuwsgierigheid verwachten waardoor u wel over enige kennis zou moeten beschikken over een belangrijke clan in de regio en de nationaliteit van buitenlandse soldaten die gestationeerd zijn in de stad. Verder is het opmerkelijk dat u zich naast twee steden in het noorden van Somalië en de hoofdstad Mogadishu geen andere dorpen of steden kan herinneren die jullie hebben aangedaan op weg naar Qoryooley (CGVS, p. 24). Zeker gezien de door u geschetste reis van Gar Adag naar Qoryooley meer dan 1000 kilometer betrof. Bovenstaande elementen ondergraven dan ook verder uw verblijf in Qoryooley, alsook de door u ervaren problemen in de stad Qoryooley.

Voorts dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw gedwongen huwelijk met [M.O.] in ernstige mate wordt aangetast door enkele tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen. Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af over de persoon die u bevrijdde. Waar u namelijk bij de DVZ verklaart dat uw moeder diegene was die u van bij uw oom wist te bevrijden, zegt u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dan weer dat het de dochter van uw oom was die u bevrijdde (Verklaring DVZ, punt 3, vraag 5; CGVS, p. 18 en 26). U geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, stelt u bij de DVZ te hebben verklaard dat u naar uw moeder bent gegaan toen u de kamer verliet en u daarom heeft gezegd dat u werd bevrijd door uw moeder (CGVS, p. 26). Uw verklaring kan allerm minst overtuigen. Daarnaast blijkt u evenmin eenduidig over het moment waarop u uit Gar Adag bent gevlucht. Bij de DVZ beweert u namelijk de avond na uw ontsnapping per auto te zijn gevlucht (Verklaring DVZ, punt 3, vraag 5). Echter, tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u omstreeks 6 uur 's ochtends de auto naar Hargeisa te hebben genomen (CGVS, p. 26-27). Wanneer u wordt geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, ontkent u in de nacht te zijn vertrokken. Ter verduidelijking gesteld dat u bij de DVZ heeft gezegd dat u in de avond bent vertrokken en niet in de nacht, stelt u in de avond uit de kamer te zijn gevlucht (CGVS, p. 27). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen kan deze tegenstrijdigheid onvoldoende uitklaren. De vastgestelde tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen doen in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van het gedwongen huwelijk.

Tenslotte is het voor het CGVS onduidelijk waarom de twaalfjarige dochter van uw oom het risico zou nemen om u te bevrijden. U verklaart namelijk dat [S.], de dochter van uw oom, u dagelijks eten kwam brengen. Zij zou overigens één van de weinige personen zijn waarmee u tijdens uw gevangenschap contact had. Uiteindelijk heeft [S.] de deur opengelaten teneinde u te helpen ontsnappen (CGVS, p. 18 en 26). Gevraagd of [S.] u op een andere manier kon helpen vluchten, verklaart u dat zij een jong meisje was, zij toen twaalf jaar oud was en zij niet wist wat te doen. U voegt hieraan toe dat u tegen haar heeft gezegd om de deur open te laten als uw oom naar het gebed gaat. U erop gewezen dat u eerder nog verklaarde dat zij tien jaar oud was, stelt u zich de leeftijd van [S.] niet goed te kunnen herinneren (CGVS, p. 26). Gevraagd waarom [S.] u hielp vluchten, komt u weerom niet verder dan te verwijzen naar haar jonge leeftijd en het feit dat zij u zag huilen. Gevraagd of het gevaarlijk was voor Samira om u te helpen ontsnappen, stelt u dat het gevaarlijk was, maar [S.] wel de dochter van uw oom was. Verder zegt u nog dat uw oom niets kon doen, omdat u toch reeds gevlucht was (CGVS, p. 27). Gezien het financieel belang van uw oom bij het gedwongen huwelijk is het weinig aannemelijk dat uw oom zijn jonge dochter, die volgens uw verklaringen zeer gemakkelijk te beïnvloeden is, met u in aanraking zou laten komen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen. U legt in het kader van uw verzoek om internationale bescherming een medisch attest betreffende vrouwelijke genitale verminking door dokter [C.]. Hieruit blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 1 onderging. Gevraagd wat u met dit attest wenst aan te tonen, zegt u dat uw sociaal assistent u heeft gevraagd om dit mee te brengen. Gevraagd naar uw vrees bij terugkeer aangaande vrouwelijke genitale verminking, stelt u opnieuw geïnfibuleerd te worden. Vervolgens haalt u aan dat wanneer u trouwt, u naar een vrouw wordt gebracht voor defibulatie en niet naar een dokter (CGVS, p. 5). Gevraagd of u duidelijker kan zijn om welke reden u juist naar een vrouw zou moeten gaan, stelt u om gedefibuleerd te worden. Gezegd dat u volgens het door u neergelegde medisch attest vrouwelijke genitale verminking type 1 onderging wat wil zeggen dat u niet geïnfibuleerd bent, antwoordt u dat dit type geïnfibuleerd zal worden. Vervolgens zegt u nog dat uw dokter heeft gevraagd of u gedefibuleerd wenst te worden (CGVS, p. 6). U later tijdens dat persoonlijk onderhoud nogmaals gezegd dat u vrouwelijke genitale verminking type 1 onderging en dit wil zeggen dat u bij terugkeer niet gedefibuleerd kan worden, vraagt u of u iets moet zeggen. Gezegd dat het vreemd is dat u een vrees voor defibulatie aanhaalt als u niet geïnfibuleerd bent, werpt u op dat uw moeder ook heeft gezegd dat u geïnfibuleerd bent (CGVS, p. 15). Ten eerste merkt het CGVS op dat het niet mogelijk is om een defibulatie te ondergaan wanneer u in het verleden niet geïnfibuleerd werd. Uw vrees voor defibulatie is dan ook ongegrond. Verder dient te worden opgemerkt dat uw vrees voor infibulatie na het huwelijk een hypothetische vrees betreft. Deze vrees moet u in concreto aannemelijk maken, wat u niet doet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Gar Adag, in het gelijknamige district in de regio Somaliland te worden beoordeeld.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland worden de rapporten UNHCR *International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia* van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA *Country Guidance: Somalia* van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op [https:// euaa.europa.eu/](https://euaa.europa.eu/), het EUAA *Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation* van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA *Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update* van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI *Focus Somalië: Overzicht veiligheidsincidenten* van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

In de voormelde EUAA *Country Guidance: Somalia* wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA *Country Guidance: Somalia* wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Wel betwisten Somaliland en Puntland de controle over de (grens)regio's Sool en Sanaag, alsook over het gebied Cayn, deel van de regio Togdheer. In februari 2023 riepen leiders van de Dhulbahanteclan de betwiste regio's Sool, Sanaag en Cayn, uit tot de onafhankelijke deelstaat SSC-Khaatumo bestuurd door de Somalische federale overheid, en vroegen de Somalilandse strijdkrachten zich terug te trekken uit het gebied. Hierop braken in de stad Las Anod, de hoofdstad van de regio Sool, gevechten uit tussen milities van de Dhulbahanteclan en veiligheidstroepen uit Somaliland. De situatie bleef gespannen met periodes van kalmte, afgewisseld door sporadische opflakeringen van het geweld in de stad, of in de buurt van de stad, maar niet meer in die intensiteit zoals in de maand februari 2023.

Wat betreft Sanaag, controleert Somaliland de westelijke delen van de regio en Puntland het oostelijke deel. De controle over het gebied dat aan de regio Bari in Puntland grenst, wordt betwist. Het aantal veiligheidsincidenten in Sanaag was in de periode van januari tot en met november 2023 laag, met name 15. ACLED noteert vooral battles in deze regio. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen verschillende clanmilities. In augustus 2023 braken er gevechten uit tussen de Sacad Yoonus-subclanmilitie en de Habar Jeclo Habo-subclanmilitie. Dit clanconflict hield drie dagen aan en kostte het leven aan minstens 18 militiestrijders. Al-Shabaab, die aanwezig is in het noordoostelijke deel van de regio Sanaag, claimde de verantwoordelijkheid voor vier geweldsincidenten. De groepering is in de regio ook betrokken bij goudmijnactiviteiten en heft lokale belastingen. In de verslagperiode klasseert ACLED vier incidenten onder de filter civilian targeting met in totaal vier burgerdoden. Het gaat over twee moorden in het kader van clanwraak, de onthoofding door al-Shabaab van een vermoedelijke khat-/mirahandelaar en de moord op een Ethiopische vluchteling door onbekenden.

De veiligheidssituatie in Somaliland is relatief stabiel. De drie regio's Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer, met uitzondering van de stad Buhodle in Togdheer waar de controle wordt betwist tussen Puntland en Somaliland, staan onder volledige controle van de Somalilandse administratie en strijdkrachten. Ze behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers. In Awdal en Wogooyi Galbeed worden er tussen januari en november 2023 respectievelijk drie en vier veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED. Het geregistreerde geweld in de regio Togdheer schommelt in de verslagperiode tussen één en drie incidenten per maand (27 in het totaal). Het gaat voornamelijk om gevechten tussen Somalilandse veiligheidsdiensten en lokale clans enerzijds en tussen clans onderling anderzijds. Voor november 2023 noteert ACLED het hoogste aantal battles, namelijk 11. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en de Sool Sanaag Cayn (SSC)-militie rond Buhodle. ACLED noteert 54 dodelijke slachtoffers in de

verslagperiode, waarvan 52 door battles. Er worden geen burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld. De dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk clanmilitieleden en soldaten van het Somalilands leger.

Niettegenstaande Puntland de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt het gebied nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van veiligheid, zoals de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door al-Shabaab en ISS en rivaliteit tussen clans en strijdkrachten. De regio Bari kent de meeste geweldsincidenten van Puntland. Het staatsbestuur en veiligheidsapparaat van Puntland heeft de volledige controle over de regio Nugaal. Tussen januari en november 2023 registreert ACLED 25 veiligheidsincidenten in de regio Nugaal, waaronder 15 onder de categorie battles. Dit zijn gevechten tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten onderling, tussen onbekenden en de Puntlandse politie en clanconflicten. ACLED noteert in totaal 40 van de 44 dodelijke slachtoffers in de regio Nugaal onder deze categorie, waaronder ook burgers. Wat violence against civilians betreft, noteert ACLED onder de 9 geregistreerde incidenten, onder andere schietincidenten door Puntlandse veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende schutters.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 worden de regio's Sanaag, Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer en Nugaal bestempeld als regio's waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio's Sanaag, Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer en Nugal sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 1 A van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), de artikelen 48/3 tot 48/7, 57/5^{quater} en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), "het algemeen beginsel van voorzichtigheid" en "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid".

2.2. Vooreerst gaat verzoekende partij in op haar kwetsbaarheid. Haar kwetsbaarheid vloeit namelijk voort uit haar mentale toestand, haar geslacht en de veiligheidssituatie in Qoryooley. Zij legt uit dat zij kwetsbaar is omwille van het feit dat zij een vrouw is die in Somalië grootgebracht werd, dat zij geen scholing genoten heeft en dat haar moeder lid was van een minderheidsclan. Zij kampt met veel stress die veroorzaakt wordt door de problemen die zij gekend heeft in Somalië, maar ook door haar administratieve toestand in België. Bovendien is zij, omdat zij een vrouw is, sinds haar geboorte het slachtoffer geweest van gendergerelateerde discriminatie. Zij had niet dezelfde bewegingsvrijheid/ opleiding als Somalische jongens. Dit verklaart waarom zij een beperktere kennis heeft van haar geografische en sociale omgeving. Zij is enkel naar de koranschool gegaan. Onder verwijzing naar verschillende rapporten stelt verzoekende partij dat gendergerelateerde discriminatie alomtegenwoordig is in de Somalische samenleving en zelfs de Somalische samenleving structureert. Er werd met haar nooit gesproken over politiek of de veiligheidssituatie en haar rol in het sociale leven was beperkt. Zij bleef hoofdzakelijk thuis. Ten slotte leefde zij in Qoryooley onder het bewind van Al-Shabaab in een situatie van algemene angst. Zij concludeert dat bovenstaande elementen een grote impact hebben gehad op haar vermogen om een interview af te leggen. Hiermee werd door de verwerende partij geen rekening gehouden bij de beoordeling van haar kennis.

2.3. Vervolgens bespreekt verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing. Met betrekking tot haar verklaringen omtrent haar leeftijd stelt zij dat zij zich gebaseerd heeft op de verklaringen van haar moeder en daarom verklaarde dat zij in 2004 geboren is. Zij heeft geen identiteitsdocumenten en weet dus niet precies wanneer zij geboren is en welke leeftijd zij vandaag heeft. Om deze reden heeft zij zich niet verzet tegen de leeftijdsbeslissing van de Dienst Voogdij. Echter, aangezien zij haar leeftijd niet kent en zich baseert op de verklaringen van haar moeder, kan ook niet zonder meer beweerd worden dat haar "algemene geloofwaardigheid" aangetast wordt door haar verklaringen over haar leeftijd, aangezien zij ter goede trouw verklaard heeft te zijn geboren in 2004. Zij heeft zich nooit onterecht als minderjarige willen voordoen. Vervolgens verwijst zij naar algemene informatie om aan te tonen dat er voorzichtig omgegaan moet worden met de resultaten van leeftijdstesten.

Verzoekende partij gaat ook in op de clan van haar moeder en stelt dat zij niet akkoord kan gaan met de beweringen van verwerende partij omdat zij deels rekening houdt met de informatie die gevonden kan worden over de "clan"-structuur Gaboye/Midgan. Zo is het heel duidelijk, bij het lezen van de rapporten die door de verwerende partij gehanteerd worden, dat er geen eensgezindheid bestaat over het gebruik van de verschillende termen Gaboye, Midgan, Madhiban en dat deze termen, naargelang de waarnemer en gebruiker, kunnen verschillen van betekenis en draagwijdte. Zij verwijst naar rapporten om aan te tonen dat het niet echt duidelijk is welke groepen nu wel of niet behoren tot de Gaboye en dat de termen Gaboye en Midgan geen duidelijke en eenduidige realiteit omvatten maar eerder een invulling krijgen naargelang de persoon of instantie die deze termen gebruikt. Bovendien kan er op basis van deze informatie niet gesteld worden dat de Gaboye zouden zijn onderverdeeld in twee groepen aangezien verschillende bronnen andere onderverdelingen aangeven. Het lijkt dan ook duidelijk dat er een verwarring is geweest tijdens het persoonlijk onderhoud. Verder volhardt zij in het feit dat haar maternale oom en de man van haar maternale tante landbouwers waren en kleine landbouwgronden bezaten. Er wordt door verwerende partij geen rekening gehouden met het feit dat de situatie van verzoekende partij kan afwijken van de algemeen beschikbare informatie.

Verder bespreekt verzoekende partij ook nog haar verblijf in Qoryooley. Zij benadrukt dat zij op spontane wijze haar fout bij de DVZ verbeterd heeft aan het begin van haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS en dat het niet correct is dat haar opmerkingen hieromtrent als motief gebruikt worden om het verzoek om internationale bescherming uiteindelijk te weigeren. Door de bestreden beslissing te staven op deze "tegenstrijdigheid", ondanks het feit dat verzoekende partij deze "fout" zelf en op een spontane manier heeft rechtgezet bij het begin van haar persoonlijk onderhoud, schendt de tegenpartij haar zorgvuldigheidsplicht. Bovendien dient er, zoals reeds gezegd, rekening gehouden te worden met het profiel van verzoekende partij om te bepalen welke kennis er van haar verwacht kan worden over Qoryooley. Als vrouw die amper naar buiten kwam, niet naar school ging, op een gevaarlijke plek leefde en maar 2,5 jaar in Qoryooley heeft gewoond is het vanzelfsprekend dat zij op sommige vragen die gesteld worden, niet kan antwoorden. Verzoekende partij verklaarde dat er nog "andere kleine clans" aanwezig waren in Qoryooley en werd niet geconfronteerd met het gegeven dat zij de clan Garre niet vernoemde. De reisroute van verzoekende partij duurde 7 uur en zij is nooit gestopt behalve om van auto te wisselen. Het is meer dan drie jaar geleden dat zij deze route heeft afgelegd. Het kan dan ook niet verwonderen dat verzoekende partij de namen van de dorpen of steden waarlangs zij gepasseerd is, niet meer kent. Zij heeft bovendien, in tegenstelling tot wat de verwerende partij verklaart, veel informatie gegeven over Qoryooley: de naam van de districtscommissaris, de clans die in Qoryooley woonden, de wijken in Qoryooley, de overheidsgebouwen, scholen, ziekenhuizen, enz. in Qoryooley. Voor de rest werden haar weinig vragen gesteld over de stad. Indien er werkelijk een twijfel was, kwam het aan de verwerende partij toe om verdere vragen te stellen.

Ten slotte bespreekt verzoekende partij ook nog haar gedwongen huwelijk met M.O. De verwerende partij wijst op enkele tegenstrijdigheden in haar verklaringen. Verzoekende partij volhardt in haar verklaringen wat betreft de persoon die haar heeft helpen ontsnappen, namelijk haar nicht S. Zij vroeg aan de moeder van verzoekende partij om haar dochter buiten op te wachten. Beiden speelden aldus een rol bij haar ontsnapping, waardoor er waarschijnlijk een misverstand ontstaan is. Ook betreffende het moment waarop zij vertrok lijkt het duidelijk te zijn dat er een misverstand geweest is op de DVZ. Zij legt ten slotte nogmaals uit dat S. een jong meisje was dat zich niet bewust was van de risico's die zij nam en dat zij haar louter vroeg om de deur open te laten waardoor zij kon ontsnappen. Zij heeft geen contact meer met haar paternale oom en weet aldus niet in welke omstandigheden S. vandaag leeft.

2.4. Vervolgens gaat verzoekende partij in op het element van de vrouwelijke genitale verminking. Zij verwijst naar een rapport van Nansen hieromtrent en stelt dat zij een groot risico loopt op een nieuwe vrouwelijke genitale verminking ondanks dat zij reeds vrouwelijke genitale verminking ondergaan heeft.

Zij is een jonge vrouw die nog zal moeten trouwen en kinderen krijgen. Het risico is veel te groot om te kunnen spreken over een "hypothese", des te meer zij reeds vervolgd werd. In het kader verwijst zij naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en stelt dat de bewijslast omgekeerd is. Bovendien zijn vrouwen die geen infibulatie hebben ondergaan, het slachtoffer van stigmatisering. Verzoekende partij heeft "slechts" een VGV type 1 ondergaan, geen infibulatie (of type 3). Zij zal dus gestigmatiseerd worden, gediscrimineerd worden, en zal ook een risico lopen op een "herziening" van haar VGV.

2.5. Verzoekende partij doet ook nog een theoretische uiteenzetting over de samenwerkingsplicht van de verwerende partij alsook het voordeel van de twijfel. Zij stelt dat verwerende partij haar samenwerkingsplicht niet heeft vervuld en dat zij het voordeel van de twijfel verdient.

2.6. In ondergeschikte orde vraagt verzoekende partij de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omdat zij onmenselijke of vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar Somalië vreest omwille van de vervolgingsdaden door Al Shabaab en haar paternale oom. Daarnaast vreest zij ook de algemene veiligheidssituatie in haar regio van herkomst.

2.7. Doorheen het verzoekschrift verwijst verzoekende partij onder meer naar volgende rapporten waarvan zij de weblinks bijbrengt:

- UNFPA, "*Funding for gender equality and the empowerment of women and girls in humanitarian programming*", juni 2020;
- The United States State Department, "*Country Report on Human Rights Practices for 2016*";
- UN Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA), "*Somalia: Protection fact sheet - May 2006*", 19 mei 2006;
- Minority Rights Group International, "*Looma Ooyaan – No One Cries for Them: The Predicament Facing Somalia's Minority Women*", 30 januari 2015;
- UN Children's Fund (UNICEF), "*Communities unite around education in Somalia*", 7 april 2005;
- Europese Commissie, "*Identification Study for the Education Sector Development Support Programme for Somalia: Final Report*", 12 juni 2008;
- United Kingdom: Home Office, "*Country Policy and Information Note - Somalia: Women fearing gender-based violence, April 2018, Version 4.0*";
- UN High Commissioner for Refugees, "*UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Somalia*", 5 mei 2010;
- Académie nationale de médecine, "*Rapports et communiqués, La fiabilité des examens médicaux visant à déterminer l'âge à des fins judiciaires et la possibilité d'amélioration en la matière pour les mineurs étrangers isolés*", 16 januari 2007;
- EASO, "*COI QUERY – Somalia. Information on the Somali caste of Madhibans (...)*", 29 januari 2019;
- NANSEN, "*Crainte fondée de persécutions d'une femme célibataire, victime de mutilations génitales féminines, déplacée et sans réseau en Somalie (Mogadiscio)*", 2019;
- NANSEN, "*De nood aan internationale bescherming van Somalische vrouwen slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking type III*", 2020;
- OFPRA, "*les mutilations génitales féminines*", 31 augustus 2017.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen

op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoekende partij verklaart niet te kunnen terugkeren naar Somalië omwille van verschillende redenen. Zo zou zij na het overlijden van haar vader problemen gehad hebben met haar familie langs vaders kant, er waren strubbelingen omdat haar moeder tot een minderheidsclan behoorde, waardoor zij met haar gezin vluchtte naar familie van haar moeder. Zij woonde ongeveer twee jaar in Qoryooley toen zij benaderd werd door Al Shabaab om zich bij hen aan te sluiten. Zij besloot met haar gezin terug te keren naar Gar Adag alwaar zij door haar oom aan een man M.O. beloofd werd met wie zij diende te trouwen. Toen zij dit weigerde werd zij opgesloten door haar oom en zou gedood worden indien zij trachtte weg te lopen. Dit vormde de directe aanleiding voor haar vertrek en zij vluchtte naar Ethiopië en reisde vervolgens door naar België.

4.1.1. Er kan echter geen geloof gehecht worden aan de verklaringen van verzoekende partij over het gedwongen huwelijk met M.O. aangezien zij tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot de kernaspecten van haar relaas namelijk over wie haar bevrijd heeft en op welk moment zij vertrokken zou zijn. Zij tracht deze tegenstrijdigheden in het verzoekschrift te verschonen door te stellen dat er sprake geweest zal zijn van een misverstand. Zij slaagt er echter niet in om de pertinente motivering van de bestreden beslissing te ontcrachten door *post factum* te stellen dat er sprake geweest zal zijn van een misverstand op de Dienst Vreemdelingenzaken, zowel omtrent wie haar bevrijdde als omtrent het moment waarop zij gevlucht is. Zij kan dit echter niet zonder meer stellen aangezien haar verklaringen achteraf aan haar werden voorgelezen in het Somalisch, waarna zij bevestigde dat de verklaringen *juist waren en met de werkelijkheid overeenstemden* (administratief dossier, map 7 DVZ, verklaring DVZ). Bovendien werd er haar aan het begin van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gevraagd of zij opmerkingen had over het interview bij de DVZ, waarbij zij enkel wijst op het feit dat de duur van haar verblijf in Qoryooley fout neergeschreven werd. Zij vermeldt op generlei wijze iets omtrent haar ontsnapping en moment van vertrek. Daarnaast verklaart zij ook uitdrukkelijk de tolk bij de DVZ goed begrepen te hebben (NPO, p. 5). Er kan aldus op dienstige wijze verwezen worden naar de motivering van de bestreden beslissing die overeind blijft: *“Voorts dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw gedwongen huwelijk met [M.O.] in ernstige mate wordt aangetast door enkele tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen. Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af over de persoon die u bevrijdde. Waar u namelijk bij de DVZ verklaart dat uw moeder diegene was die u van bij uw oom wist te bevrijden, zegt u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dan weer dat het de dochter van uw oom was die u bevrijdde (Verklaring DVZ, punt 3, vraag 5; CGVS, p. 18 en 26). U geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, stelt u bij de DVZ te hebben verklaard dat u naar uw moeder bent gegaan toen u de kamer verliet en u daarom heeft gezegd dat u werd bevrijd door uw moeder (CGVS, p. 26). Uw verklaring kan allerminst overtuigen. Daarnaast blijkt u evenmin eenduidig over het moment waarop u uit Gar Adag bent gevlucht. Bij de DVZ beweert u namelijk de avond na uw ontsnapping per auto te zijn gevlucht (Verklaring DVZ, punt 3, vraag 5). Echter, tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaart u omstreeks 6 uur 's ochtends de auto naar Hargeisa te hebben genomen (CGVS, p. 26-27). Wanneer u wordt geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, ontkent u in de nacht te zijn vertrokken. Ter verduidelijking gesteld dat u bij de DVZ heeft gezegd dat u in de avond bent vertrokken en niet in de nacht, stelt u in de avond uit de kamer te zijn gevlucht (CGVS, p. 27). Het louter ontkennen van uw eerdere verklaringen kan deze tegenstrijdigheid onvoldoende uitklaren. De vastgestelde tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen doen in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van het gedwongen huwelijk.”*

Waar verzoekende partij in het verzoekschrift slechts haar verklaringen herhaalt en uitlegt dat S. een jong meisje was die zich niet bewust was van de risico's die zij nam, dient vastgesteld te worden dat het louter herhalen van haar verklaringen de motieven van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht kan plaatsen waardoor deze behouden blijven: *“Tenslotte is het voor het CGVS onduidelijk waarom de twaalfjarige dochter van uw oom het risico zou nemen om u te bevrijden. U verklaart namelijk dat [S.], de dochter van uw oom, u dagelijks eten kwam brengen. Zij zou overigens één van de weinige personen zijn waarmee u tijdens uw gevangenschap contact had. Uiteindelijk heeft [S.] de deur opengelaten teneinde u te helpen ontsnappen (CGVS, p. 18 en 26). Gevraagd of [S.] u op een andere manier kon helpen vluchten, verklaart u dat zij een jong meisje was, zij toen twaalf jaar oud was en zij niet wist wat te doen.*

U voegt hieraan toe dat u tegen haar heeft gezegd om de deur open te laten als uw oom naar het gebed gaat. U erop gewezen dat u eerder nog verklaarde dat zij tien jaar oud was, stelt u zich de leeftijd van [S.] niet goed te kunnen herinneren (CGVS, p. 26). Gevraagd waarom [S.] u hielp vluchten, komt u weerom niet verder dan te verwijzen naar haar jonge leeftijd en het feit dat zij u zag huilen. Gevraagd of het gevaarlijk was voor Samira om u te helpen ontsnappen, stelt u dat het gevaarlijk was, maar [S.] wel de dochter van uw oom was. Verder zegt u nog dat uw oom niets kon doen, omdat u toch reeds gevlucht was (CGVS, p. 27). Gezien het financieel belang van uw oom bij het gedwongen huwelijk is het weinig aannemelijk dat uw oom zijn jonge dochter, die volgens uw verklaringen zeer gemakkelijk te beïnvloeden is, met u in aanraking zou laten komen.” Bijkomend dient vastgesteld te worden dat het niet geloofwaardig is dat de oom van verzoekende partij zijn tien- of twaalfjarige dochter -verzoekende partij legt wisselende verklaringen af over haar leeftijd- zou belasten met het brengen van eten naar verzoekende partij, waarbij zij de enige was die contact had met haar, gezien het belang dat hij hechtte aan het gedwongen huwelijk (NPO, p. 26).

Ten slotte kan er ook nog opgemerkt worden dat verzoekende partij onlogische verklaringen aflegt over haar opsluiting. Zij verklaart namelijk dat haar oom op dag 4 van haar opsluiting bij haar langskwam en vertelde dat het huwelijk geregeld was en 2 dagen later zou plaatsvinden. Zij verduidelijkt dat het huwelijk aldus zou plaatsvinden op de zesde dag van haar opsluiting, echter blijkt uit haar verklaringen dat zij 7 dagen opgesloten zat. De man met wie zij diende te trouwen zou plotseling ziek geworden zijn op de dag van het huwelijk. Daarnaast verklaarde zij ook dat S., de dochter van haar oom, reeds op de vijfde dag verklaarde dat zij haar zou vrijlaten, maar dat zij dit uiteindelijk pas later deed omdat haar oom op die dag niet naar het gebed gegaan zou zijn (NPO, p. 25-26). Deze opeenstapeling van voorgehouden toevalligheden zorgt er bijkomend voor dat er geen geloof gehecht kan worden aan de verklaringen van verzoekende partij over haar opsluiting omwille van een gedwongen huwelijk.

4.1.2. Verder wordt er niet betwist dat de vader van verzoekende partij overleden is, echter toont zij niet *in concreto* aan dat zij problemen ondervonden zou hebben met haar familie langs vaders kant sinds zijn overlijden. Zij verklaart enkel dat zij haar probeerden af te pakken van haar moeder, maar brengt verder geen concrete voorvallen aan waaruit blijkt dat zij bij terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren als gevolg hiervan (NPO, p. 17 en 23). Bovendien blijkt uit de algemene landeninformatie die voorligt dat de bescherming van vrouwen gelinkt is aan hun vader, echtgenoot, clan (EUAA, “Country Guidance Somalia”, augustus 2023, p. 132). Aangezien verzoekende partij lid was van de clan van haar vader, kan het volgens Somalische cultuur zijn dat de clanleden van haar vader aldus de bescherming voor haar op zich nemen aangezien zij ongehuwd was en aldus geen bescherming had. Daarnaast blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij dat haar moeder en zus op heden in Gar Adag verblijven, alwaar hun problemen plaatsgevonden zouden hebben. Hoewel verzoekende partij verklaart dat haar zus in het ziekenhuis ligt nadat zij door haar oom in haar been geschoten werd, toont zij dit niet *in concreto* aan. Nochtans verklaart zij contact te hebben met haar familie via Whatsapp (NPO, p. 13). Waar zij bovendien verklaart dat haar moeder last heeft van haar benen, kan niet blijken dat dit verband houdt met de voorgehouden problemen met de familie langs vaderskant aangezien zij eerder tijdens het persoonlijk onderhoud reeds verklaarde dat haar moeder niet werkte omdat zij vaak last had van haar benen (NPO, p. 8).

4.1.3. Daarenboven maakt verzoekende partij niet aannemelijk dat haar moeder zou behoren tot een minderheidsclan waardoor er problemen zouden ontstaan zijn met haar familie langs vaderskant. Verzoekende partij legt tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de clanaffiliatie van haar moeder en blijkt slechts zeer beperkte kennis hierover te hebben. Verzoekende partij verklaart nochtans meer dan twee jaar bij haar familie langs moederskant gewoond te hebben, die tot dezelfde minderheidsclan zouden behoren als haar moeder alsook in Qoryooley vooral vrienden gehad te hebben die tot dezelfde clan als haar moeder behoorden (NPO, p. 14, 17 en 22). Gezien het belang van het behoren tot een bepaalde clan in de Somalische cultuur, mag er van verzoekende partij verwacht worden dat zij minstens een basiskennis heeft over de clan van haar eigen moeder, familie en vrienden. Des te meer omdat zij voorhoudt omwille van deze clanaffiliatie problemen te hebben gehad met de familie van haar vader. Uit haar verklaringen blijkt echter dat zij een zeer beperkte kennis heeft alsook tegenstrijdige verklaringen aflegt. Er kan aldus op dienstige wijze verwezen worden naar de motivering van de bestreden beslissing: *“Uw algemene geloofwaardigheid wordt verder op fundamentele wijze ondergraven door uw verklaringen betreffende de clanaffiliatie van uw moeder. Zo legt u onder meer tegenstrijdige verklaringen af over het clanbehoren van uw moeder. Bij de DVZ verklaart u namelijk dat uw moeder tot de Madhiban-clan behoort (verklaring DVZ, punt 6e). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS laat u initieel eveneens uitschijnen dat uw moeder tot de Madhiban-clan behoort. U verklaart namelijk dat uw moeder en haar vriendin tot dezelfde clan behoren en deze vriendin Madhiban is (CGVS, p. 8). U vervolgens gevraagd*

naar de clan van uw moeder, stelt u dat zij tot de Gaboye behoort (CGVS, p. 9-10). Gezegd dat u eerder zei dat de vriendin van uw moeder tot dezelfde clan als uw moeder behoort en deze vriendin tot de Madhiban behoort, antwoordt u dat zij in het algemeen tot dezelfde clan behoren, maar tot verschillende subclans (CGVS, p. 10). Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud wordt geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen bij de DVZ, herhaalt u eenvoudigweg dat uw moeder tot de Gaboye behoort (CGVS, p. 11). Het louter herhalen van uw laatste verklaring doet geen enkele afbreuk aan voornoemde tegenstrijdigheid. Dat u niet in staat blijkt eenduidige verklaringen af te leggen met betrekking tot het clanbehoren van uw moeder ondermijnt de geloofwaardigheid van haar clanaffiliatie.

De geloofwaardigheid van de clanaffiliatie van uw moeder wordt verder ernstig aangetast door een groot gebrek aan kennis over minderheidsgroepen in Somalië. Zo stelt u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat de Gaboye en de Madhiban beiden een minderheidsgroep zijn, maar niet tot dezelfde clan behoren (CGVS, p. 10). Gevraagd wat het verschil tussen beide clans is, stelt u verkeerdelijk dat dit twee afzonderlijke clans zijn (CGVS, p. 11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat de Gaboye een beroepskaste is dat waartoe (minstens) twee minderheidsgroepen worden gerekend: de Madhiban en de Muse Diriye (zie administratief dossier). Het is allerminst aannemelijk dat u over deze structuur niet op de hoogte zou zijn.

De levensomstandigheden van uw familieleden in Qoryooley doen verder twijfels rijzen bij de door u beweerde clanaffiliatie van uw moeder. U verklaart namelijk dat de broer en zus van uw moeder, beiden behorende tot de Gaboye, elk een (groot) landbouwveld in hun bezit hebben te Qoryooley. Uw tante zou bovendien een groentewinkel uitbaten (CGVS, p. 14). Later past u uw verklaringen aan en stelt dat niet uw tante, maar haar man de landbouwgrond bezit (CGVS, p. 15). Uit bronnen ter beschikking van het CGVS blijkt echter dat het bezitten van land voor een minderheidsgroep traditioneel verboden is, alsook het houden van vee en het deelnemen aan het lokale bedrijfsleven. Een andere bron stelt dan weer dat het bezitten van land niet per se verboden is, maar er wel vaak grondconflicten plaatsvinden waarbij de minderheidsgroepen uiteindelijk aan het kortste eind trekken (zie administratief dossier). Uw verklaringen over uw familieleden in Qoryooley vallen dan ook moeilijk te rijmen met de beschikbare informatie hieromtrent. Evenmin liggen de werkzaamheden van uw familieleden in Qoryooley in lijn met de informatie waarover het CGVS beschikt aangaande het werk van de Gaboye. Personen behorende tot de Gaboye zijn, zoals u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS zelf aanhaalde, voornamelijk jagers en schoenmakers (zie administratief dossier; CGVS, p. 11). U hiermee geconfronteerd, antwoordt u vaagweg dat niet iedereen landbouwgronden heeft, maar sommigen wel (CGVS, p. 15). Op basis van bovenstaande bevindingen wordt de geloofwaardigheid van de clanaffiliatie van uw moeder niet aannemelijk bevonden. Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen dan ook ernstig aan, gezien het clanbehoren van uw moeder een fundamenteel element uitmaakt in uw relaas. De clanaffiliatie van uw moeder ligt namelijk aan de basis van de strubbelingen tussen uw familieleden aan vaderszijde en uw moeder, alsook aan het vertrek van uw gezin uit Gar Adag naar Qoryooley en de hieruit voortvloeiende problemen.”

Waar verzoekende partij in het verzoekschrift stelt dat de verwerende partij maar deels rekening houdt met de voorliggende landeninformatie en dat uit deze informatie blijkt dat er geen enigheid bestaat over het gebruik van de verschillende termen, kan zij niet gevolgd worden. Uit de informatie waarnaar zij verwijst, blijkt duidelijk dat de Gaboye een beroepskaste is waartoe minstens twee minderheidsgroepen worden gerekend, namelijk de Madhiban en de Muse Diriye. Het feit dat er niet altijd duidelijkheid bestaat over het feit of twee andere subclans, de Tumul en de Yibir, zich hier ook bij rekenen, doet er geen afbreuk aan dat verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegt over de verhouding tussen de Gaboye en de Madhiban alsook het al dan niet behoren van haar moeder tot de Madhiban. Door verder louter te volharden in haar verklaringen dat haar maternale oom en de man van haar maternale tante landbouwers waren, slaagt zij er niet in om de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen.

Verzoekende partij maakt op basis van het bovenstaande niet aannemelijk dat haar moeder lid was van een minderheidsclan en dat zij als gevolg hiervan problemen en pesterijen ondervond.

4.1.3. Bijkomend kan er nog op gewezen worden dat verzoekende partij haar verblijf in Qoryooley niet aannemelijk maakt omdat zij onder andere slechts zeer algemene verklaringen aflegt over de problemen die zich daar zouden voorgedaan hebben en zij slechts beperkte kennis heeft over de daar aanwezige clans en soldaten van AMISOM (NPO, p. 20). Hoewel verzoekende partij verklaart dat zij enkel naar de koranschool ging en terug naar huis (NPO, p. 22) mag er van haar toch verwacht worden dat zij na tweeëneenhalf jaar verblijf in een stad meer informatie kan geven. Aldus wordt in de bestreden beslissing op goede gronden uiteengezet dat: “ Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt namelijk dat de AMISOM-soldaten in Qoryooley de Oegandese nationaliteit bezitten (zie administratief dossier). U blijkt eveneens onwetend over het gegeven dat de Garre-clan de oorspronkelijke clan van Qoryooley is. U blijkt

zelfs niet in staat de clan Garre op te werpen als aanwezige clan in de stad Qoryooley (CGVS, p. 20; administratief dossier). Men zou van iemand die naar Qoryooley is verhuisd en er meer dan twee jaar heeft gewoond een bepaalde mate van nieuwsgierigheid verwachten waardoor u wel over enige kennis zou moeten beschikken over een belangrijke clan in de regio en de nationaliteit van buitenlandse soldaten die gestationeerd zijn in de stad."

4.2. Vervolgens haalt verzoekende partij ook een vrees aan om bij terugkeer naar Somalië vrouwelijke genitale verminking te moeten ondergaan, namelijk vreest zij opnieuw geïnfibuleerd te worden.

Uit de medische stukken die verzoekende partij voorlegt, blijkt dat zij slachtoffer werd van vrouwelijke genitale verminking type I (hierna: VGV) in Somalië (administratief dossier, map 5 documenten, stuk 1). Het is ten zeerste betreurenswaardig dat verzoekende partij aan dergelijke praktijk werd onderworpen, gezien VGV, van welke aard dan ook, een ernstige en onomkeerbare aantasting vormt van de lichamelijke integriteit van de vrouwen die het ondergaan. Dergelijke handelingen vallen onder de noemer "*daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld*" en "*daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard*", in de zin van artikel 48/3, § 2, tweede lid, a) en f) van de Vreemdelingenwet en deze handelingen zijn gericht tegen vrouwen als leden van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet (zie arrest van de Raad, gewezen in een kamer van drie rechters, met nummer 122 669 van 17 april 2014). *In casu* wordt vastgesteld dat verzoekende partij, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type I. Zij maakt echter op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden of zou dreigen te worden blootgesteld aan VGV type II of III. Bovendien legt verzoekende partij onduidelijke verklaringen af tijdens het persoonlijk onderhoud met betrekking tot haar besnijdenis, zoals ook aangegeven in de bestreden beslissing:

"U legt in het kader van uw verzoek om internationale bescherming een medisch attest betreffende vrouwelijke genitale verminking door dokter [C.]. Hieruit blijkt dat u vrouwelijke genitale verminking type 1 onderging. Gevraagd wat u met dit attest wenst aan te tonen, zegt u dat uw sociaal assistent u heeft gevraagd om dit mee te brengen. Gevraagd naar uw vrees bij terugkeer aangaande vrouwelijke genitale verminking, stelt u opnieuw geïnfibuleerd te worden. Vervolgens haalt u aan dat wanneer u trouwt, u naar een vrouw wordt gebracht voor defibulatie en niet naar een dokter (CGVS, p. 5). Gevraagd of u duidelijker kan zijn om welke reden u juist naar een vrouw zou moeten gaan, stelt u om gedefibuleerd te worden. Gezegd dat u volgens het door u neergelegde medisch attest vrouwelijke genitale verminking type 1 onderging wat wil zeggen dat u niet geïnfibuleerd bent, antwoordt u dat dit type geïnfibuleerd zal worden. Vervolgens zegt u nog dat uw dokter heeft gevraagd of u gedefibuleerd wenst te worden (CGVS, p. 6). U later tijdens dat persoonlijk onderhoud nogmaals gezegd dat u vrouwelijke genitale verminking type 1 onderging en dit wil zeggen dat u bij terugkeer niet gedefibuleerd kan worden, vraagt u of u iets moet zeggen. Gezegd dat het vreemd is dat u een vrees voor defibulatie aanhaalt als u niet geïnfibuleerd bent, werpt u op dat uw moeder ook heeft gezegd dat u geïnfibuleerd bent (CGVS, p. 15). Ten eerste merkt het CGVS op dat het niet mogelijk is om een defibulatie te ondergaan wanneer u in het verleden niet geïnfibuleerd werd. Uw vrees voor defibulatie is dan ook ongegrond. Verder dient te worden opgemerkt dat uw vrees voor infibulatie na het huwelijk een hypothetische vrees betreft. Deze vrees moet u in concreto aannemelijk maken, wat u niet doet."

In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij een infibulatie en het risico op re-infibulatie te vrezen. Dergelijke situatie ligt op heden niet voor, aangezien de verzoekende partij niet werd onderworpen aan een infibulatie (VGV type III). Verder kan de Raad enkel vaststellen dat er geen concrete indicaties voorliggen dat de verzoekende partij bij een terugkeer zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, die een risico op re-infibulatie inhoudt. De verzoekende partij werd immers als kind besneden en verbleef nog tot haar meerderjarigheid in Somalië. Er liggen geen indicaties voor dat "iemand" de verzoekende partij opnieuw zou willen besnijden. Het is immers onaannemelijk dat zij dit niet eerder zou hebben gedaan. Er liggen ook geen indicaties voor dat de verzoekende partij vanwege de door haar ondergane VGV type I zou worden gestigmatiseerd. De Raad herhaalt dat de verzoekende partij als kind besneden werd en tot haar meerderjarigheid in Somalië heeft verbleven, waarbij verzoekende partij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat zij hierdoor in het verleden werd geconfronteerd met een vorm van stigmatisering of marginalisering, die de drempel van de vervolgingsvrees raakt. In die omstandigheden dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in casu* goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoeksters dochter niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV, zodat een toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet aan de orde is.

4.3. Waar verzoekende partij in het verzoekschrift aanhaalt dat zij een kwetsbaar profiel zou hebben omwille van haar mentale toestand, haar geslacht en de veiligheidssituatie in Qoryooley, kan zij niet

gevolgd worden om volgende redenen. Zij stelt te kampen met veel stress, maar brengt geen enkel medisch document bij waaruit zou blijken dat dit dermate ernstig is dat dit een bijzondere kwetsbaarheid zou uitmaken. Ook het loutere feit dat zij een vrouw is, volstaat niet om te spreken van een bijzondere kwetsbaarheid. Hoewel er niet ontkend wordt dat er sprake kan zijn van gendergerelateerde discriminatie in Somalië, dient opgemerkt te worden dat stigmatisering, discriminatie of uitstoting slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Stigmatisering en discriminatie, zonder dat deze een bepaalde drempel van zwaarwichtigheid bereiken, kunnen immers niet zomaar worden aangemerkt als vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zulks mag niet blijken uit de voorliggende algemene informatie met betrekking tot Somalië en de door de verzoekende partij aangehaalde persoonlijke omstandigheden. Ten slotte verwijst verzoekende partij ook nog naar de veiligheidssituatie in Qoryooley. Echter blijkt uit niets dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Somalië zou moeten terugkeren naar Qoryooley gezien haar moeder en zus zich op heden terug in Gar Adag gevestigd hebben en daar verblijven.

4.4. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook haar individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. Aldus blijkt niet dat de verzoekende partij voor haar komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van Al-Shabaab stond. Evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties.

Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan de verzoekende partij. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

5.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, wordt door de verzoekende partij geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Somalië.

5.3. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden

verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Somalië zou hebben gekend.

5.4. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat de verzoekende partij afkomstig is uit de regio Gar Adag gelegen in het gelijknamige district in de regio Somaliland zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie: *“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op [https:// euaa.europa.eu/](https://euaa.europa.eu/), het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie._overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.*

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Wel betwisten Somaliland en Puntland de controle over de (grens)regio's Sool en Sanaag, alsook over het gebied Cayn, deel van de regio Togdheer. In februari 2023 riepen leiders van de Dhulbahanteclan de betwiste regio's Sool, Sanaag en Cayn, uit tot de onafhankelijke deelstaat SSC-Khaatumo bestuurd door de Somalische federale overheid, en vroegen de Somalilandse strijdkrachten zich terug te trekken uit het gebied. Hierop braken in de stad Las Anod, de hoofdstad van de regio Sool, gevechten uit tussen milities van de Dhulbahanteclan en veiligheidstroepen uit Somaliland. De situatie bleef gespannen met periodes van kalmte, afgewisseld door sporadische opflakeringen van het geweld in de stad, of in de buurt van de stad, maar niet meer in die intensiteit zoals in de maand februari 2023.

Wat betreft Sanaag, controleert Somaliland de westelijke delen van de regio en Puntland het oostelijke deel. De controle over het gebied dat aan de regio Bari in Puntland grenst, wordt betwist. Het aantal veiligheidsincidenten in Sanaag was in de periode van januari tot en met november 2023 laag, met name 15. ACLED noteert vooral battles in deze regio. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen verschillende clanmilities. In augustus 2023 braken er gevechten uit tussen de Sacad Yoonus-subclanmilitie en de Habar Jeclo Habo-subclanmilitie. Dit clanconflict hield drie dagen aan en kostte het leven aan minstens 18 militiestrijders. Al-Shabaab, die aanwezig is in het noordoostelijke deel van de regio Sanaag, claimde de verantwoordelijkheid voor vier geweldsincidenten. De groepering is in de regio ook betrokken bij goudmijnactiviteiten en heft lokale belastingen. In de verslagperiode klasseert ACLED vier incidenten onder de filter civilian targeting met in totaal vier burgerdoden. Het gaat over twee moorden in het kader van clanwraak, de onthoofding door al-Shabaab van een vermoedelijke khat-/mirahandelaar en de moord op een Ethiopische vluchteling door onbekenden.

De veiligheidssituatie in Somaliland is relatief stabiel. De drie regio's Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer, met uitzondering van de stad Buhodle in Togdheer waar de controle wordt betwist tussen Puntland en Somaliland, staan onder volledige controle van de Somalilandse administratie en strijdkrachten. Ze behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers. In Awdal en Wogooyi Galbeed worden er tussen januari en november 2023 respectievelijk drie en vier veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED. Het geregistreerde geweld in de regio Togdheer schommelt in de verslagperiode tussen één en drie incidenten per maand (27 in het totaal). Het gaat voornamelijk om gevechten tussen Somalilandse veiligheidsdiensten en lokale clans enerzijds en tussen clans onderling anderzijds. Voor november 2023 noteert ACLED het hoogste aantal battles, namelijk 11. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en de Sool Sanaag Cayn (SSC)-militie rond Buhodle. ACLED noteert 54 dodelijke slachtoffers in de verslagperiode, waarvan 52 door battles. Er worden geen burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld. De dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk clanmilitieleden en soldaten van het Somalilandse leger.

Niettegenstaande Puntland de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt het gebied nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van veiligheid, zoals de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door al-Shabaab en ISS en rivaliteit tussen clans en strijdkrachten. De regio Bari kent de meeste geweldsincidenten van Puntland. Het staatsbestuur en veiligheidsapparaat van Puntland heeft de volledige controle over de regio Nugaal. Tussen januari en november 2023 registreert ACLED 25 veiligheidsincidenten in de regio Nugaal, waaronder 15 onder de categorie battles. Dit zijn gevechten tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten onderling, tussen onbekenden en de Puntlandse politie en clanconflicten. ACLED noteert in totaal 40 van de 44 dodelijke slachtoffers in de regio Nugaal onder deze categorie, waaronder ook burgers. Wat violence against civilians betreft, noteert ACLED onder de 9 geregistreerde incidenten, onder andere schietincidenten door Puntlandse veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende schutters.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 worden de regio's Sanaag, Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer en Nugaal bestempeld als regio's waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio's Sanaag, Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer en Nugal sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. De verzoekende partij brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprijkt. De verzoekende partij gaat niet in op de motieven in de bestreden beslissing. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden.

5.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij werd

gehoord op het Commissariaat-generaal. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de regio van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend vijftientwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS